

1300

**ZARZĄDZENIE
DYREKTORA URZĘDU ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ
W GDAŃSKU**
z dnia 13 marca 2007 r.

**w sprawie szczegółowych warunków bezpieczeństwa
ruchu i postoju statków na śródlądowych drogach
wodnych**

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz.U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43 i Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 199, poz. 1672, z 2003 r. Nr 211, poz. 2049, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895, Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 85, poz. 726, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, tekst jednolity Dz.U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857) zarządza się co następuje:

§ 1

Zakres obowiązywania

Przepisy regulują szczegółowe warunki bezpieczeństwa ruchu i postoju statków zestawów wynikające z charakteru i właściwości dróg wodnych na następujących odcinkach śródlądowych drogach wodnych, znajdujących się na obszarze właściwości miejscowej dyrektora Urzędu Żegluga Śródlądowej w Gdańsku:

1. Rzeka Wisła od ujścia rzeki Wdy od km 813,5 do granicy morskich wód wewnętrznych,
2. Rzeka Martwa Wisła od rzeki Wisły w Przegalinie do granicy morskich wód wewnętrznych,
3. Rzeka Nogat od rzeki Wisły do ujścia do Zalewu Wiślanego,

4. Rzeka Szkarpa od rzeki Wisły do ujścia do Zalewu Wiślanego,
5. Kanał Jagielloński od połączenia z rzeką Elbląg do rzeki Nogat,
6. Systemat Kanału Elbląskiego, jezior Pojezierza Iławskiego i jeziora Drużno obejmującego:
 - 1) Jeziora: Piniewo, Sambród, Ruda Woda, Bartężek, Ilińsk, Drwęckie, Puzy, Szelał Wielki, Dąby, Jeziorak, Ewingi,
 - 2) Kanał Elbląski od jeziora Drużno do jeziora Jeziorak i jeziora Szelał Wielki,
 - 3) Kanał Bartnicki od jeziora Ruda Woda do jeziora Bartężek,
 - 4) Szlak żeglowny jeziora Drużno.
7. Przepisy zarządzenia stosuje się także do statków służących do przewozów międzybrzegowych, zarobkowego przewozu osób lub ładunków, zarobkowego połowu ryb wykonywania robót technicznych lub eksploatacji złóż kruszywa na innych wodach śródlądowych niż określone w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz.U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43 z późn. zm./tekst jednolity Dz.U z 2006 r. Nr 123, poz 857.) w granicach województwa pomorskiego i następujących powiatów województwa warmińsko-mazurskiego: elbląskiego, iławskiego, nowomiejskiego, ostródzkiego oraz miasta na prawach powiatu Elbląg.

§ 2

Wymiary statków

1. Na następujących odcinkach dróg wodnych można uprawiać żeglugę jednostkami pływającymi, które nie mogą przekraczać niżej określonych wymiarów. Żegluga może odbywać się w porze dziennej.

Drogi wodne	Statki pojedyncze		Zestawy holowane			Zestawy pchane	
	Długość w m	Szerokość w m	Długość w m	Szerokość w m	Skład w m	Długość w m	Szerokość w m
Rzeka Wisła od km 813,5 do ujścia do Zatoki w dół rzeki	bez ogr.	bez ogr.	300	25	hol. barka do 3 w skł.	125	25
Rzeka Wisła od km 813,5 do ujścia do Zatoki w górę rzeki	bez ogr.	bez. ogr.	600	20	hol. barka do 2 w skł.	150	25
Rzeka Martwa Wisła	110	11,40	200	11,40		150	11,40
Rz. Szkarpa	61	11,40					
Barki załadowane			200	11,40		118	11,40
Barki puste			200	11,40		118	11,40
Rzeka Nogat	56,60	9,50	200	9,50		118	9,50
Kanał Jagielloński	61	9,50	86	9,50		86	9,50

Kanał Elbląski (pochylnie – wozy transportowe)	27	góra 3,30 dół 2,60					
Jezioro Drużno	bez ogr.	9,50					
Kanał Bartnicki	29	3,30					
Droga wodna Miłomłyn - Jezioro Szelaż- Stare Jabłonki	29	3,19					
Droga wodna Miłomłyn – Iława - Zalewo	29	3,30					

2. W przypadku pogorszenia się warunków meteorologicznych, mając na względzie bezpieczeństwo żeglugi, kierownicy zestawów pchanych i holowanych zobowiązani są do zmniejszenia ich długości, szerokości, niezależnie od podanych powyżej wartości.
3. Zanurzenie statków powinno odpowiadać warunkom drogi wodnej, a największe zanurzenie statku powinno być, co najmniej o 30 cm mniejsze od głębokości tranzytowej i nie może przekroczyć znaku wolnej burty.

§ 3

Szlak żeglowny zasady ruchu i postoju statku

1. Na drogach wodnych gdzie znaki żeglugowe nie stanowią inaczej, szlak żeglowny przebiega całą szerokością koryta drogi wodnej, jednak wszystkie statki, zestawy pchane i zestawy holownicze powinny zachować bezpieczne odległości od budowli wodnych oraz innych przeszkód i miejsc niebezpiecznych.
2. Wielkość zanurzenia statków i zestawów powinna być dostosowana do aktualnych głębokości tranzytowych, podanych do wiadomości przez właściwą administrację drogi wodnej.
3. Na szlaku żeglownym wykonawcy robót hydrotechnicznych, budowli wodnych są zobowiązani do wystawienia oznakowania w uzgodnieniu z właściwą administracją drogi wodnej i dyrektorem Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku.
4. Statki, które napotkają na drodze wodnej statek, który pokazuje sztywną flagę oznaczającą literę „A” międzynarodowego kodu sygnałowego, powinny zachować szczególną ostrożność, zmniejszyć prędkość do minimalnej prędkości sterownej i ominąć go w bezpiecznej odległości nie mniejszej niż 25 m.
5. Wszystkie statki, zestawy pchane, zestawy holownicze z wyjątkiem małych statków płynące w dół rzeki, zamierzające wpłynąć do portów, awanportów śluzowych oraz podporządkowanych dróg wodnych, muszą uprzednio dokonać obrotu poniżej wejścia lub wpłynąć rufą, jeżeli warunki na to pozwalają.
6. Statki wychodzące z kanałów śluzowych mają pierwszeństwo przed statkami zamierzającymi wpłynąć do kanałów.
7. Statki wychodzące z portu mają pierwszeństwo przed statkami zmierzającymi wpłynąć do portu.

8. Podczas żeglugi na uciążliwych odcinkach drogi wodnej oznaczonych znakami B.8, B.9a, B.9b – załącznik Nr 7 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz.U. z 2003 r.Nr 212, poz. 2072) na statkach i zestawach pchanych, których długość przekracza 86 m należy utrzymać posterunek obserwacyjny w części dziobowej. Obserwator powinien posiadać stałą łączność ze sterówką. Statki zbliżające się do uciążliwych odcinków dróg wodnych powinny podawać komunikat radiowy na wyznaczonej częstotliwości dla łączności statek – statek, informujący o ich pozycji.

§ 4

Prędkość statków

1. Prędkość statków i zestawów powinna być bezpieczna i dostosowana do istniejących warunków nawigacyjnych i atmosferycznych, w szczególności nie może stwarzać zagrożenia dla innych statków, uczestników imprez na wodzie i osób kąpiących się.
2. Prędkość statków na podanych niżej żeglownych odcinkach śródlądowych dróg wodnych, jeżeli oznakowanie brzegowe nie stanowi inaczej – nie może przekraczać:
 - 1) Rzeka Wisła od ujścia rzeki Wdy km 813,5 do granicy z morskimi wodami wewnętrznymi km 941,3 (ujście do zatoki) – nie ogranicza się prędkości statków
 - 2) Rzeka Martwa Wisła od km 0,00 do granicy z morskimi wodami wewnętrznymi km 11,5 – nie ogranicza się prędkości statków
 - 3) Rzeka Nogat od km 0,00 do ujścia do Zalewu Wiślanego
 - a) dla jednostek załadowanych – 10 km/godz.
 - b) dla jednostek pustych – 12 km/godz.
 - 4) Rzeka Szkarpa od km 0,00 do ujścia do Zalewu Wiślanego
 - a) dla jednostek załadowanych – 10 km/godz.
 - b) dla jednostek pustych – 12 km/godz.
 - 5) Kanał Jagielloński od połączenia z rzeką Elbląg do rzeki Nogat
 - a) dla jednostek załadowanych – 8 km/godz.
 - c) dla jednostek pustych – 10 km/godz.

- 6) Wszystkie kanały Systematu Warmińskiego i kanału Elbląskiego 6 – km/godz.
- 7) Jezioro Drużno – 15 km/godz.
- 8) Pozostałe jeziora Systematu Kanału Elbląskiego i Systematu Warmińskiego wyszczególnione w § 1 pkt 6 oraz na otwartych jeziorach: Wdzydze, Łebsko Charzykowskie, Żarnowieckie nie ogranicza się prędkości statków pasażerskich, pozostałe statki 15km/godz.

§ 5

Ograniczenie żeglugi

1. Zamknięcie żeglugi na danym odcinku drogi wodnej lub na całej drodze wodnej (zjawisko wystąpienia zalodzenia, niski lub wysoki stan wody, wypadek żeglugowy i tym podobne) ogłasza administracja drogi wodnej w formie komunikatów.
2. Zamknięcie drogi wodnej nie dotyczy statków biorących udział w akcjach ratowniczych (straży pożarnej, policji, straży granicznej), statków, których ruch jest konieczny dla utrzymania prawidłowego stanu drogi wodnej oraz statków inspekcyjnych urzędów żeglugi śródlądowej.
3. Ruch statków nieuprawnionych do pływania w strefie zamkniętego szlaku żeglownego jest zabroniony.

§ 6

Żegluga nocna

1. Uprawianie żeglugi w porze nocnej może odbywać się wyłącznie na drogach wodnych, na których istnieje odpowiednie oznakowanie szlaku żeglownego do żeglugi nocnej.
2. Informacje o otwarciu i zamknięciu poszczególnych dróg wodnych dopuszczonych do uprawiania żeglugi nocnej będzie ogłaszana w formie komunikatu przez administrację drogi wodnej.
3. Przepis ustępu 1 nie dotyczy:
 - 1) statków będących w akcji ratowniczej,
 - 2) statków wykonujących zadania interwencyjne i kontrolne w służbie publicznej,
 - 3) statków rybackich dokonujących zarobkowego połowu ryb oraz płynących lub powracających z łowiska,
 - 4) łodołamaczy podczas akcji łamania lodu,
 - 5) statków i zestawów które znajdują się po zapadnięciu zmroku w ruchu na szlaku żeglownym, gdzie nie jest dozwolona żegluga nocna. Obowiązane są one dopłynąć do najbliższego bezpiecznego miejsca postoju i zatrzymać się tam na postój nocny.

§ 7

Żegluga pasażerska statkiem i łodzią przewozową

1. Wsiadanie i wysiadanie pasażerów na statek lub łódź przewozową służącą do zarobkowego przewozu osób może odbywać się tylko w miejscach do tego wyznaczonych – zwanych przystaniami pasażerskimi i powinno być nadzorowane przez członka załogi statku lub obsługę przystani.
2. Podczas dochodzenia i odchodzenia od przystani oraz podczas śluzowania, urządzenia nagłaśniające powinny być wyłączone. Należy korzystać z rozgłośni manewrowej.

3. Zabrania się przeprowadzania pasażerów do wsiadania lub wysiadania przez inny statek, a także w śluzie, na pochylni w ich rejonie oraz na innej budowli hydrotechnicznej niebędącej przystanią.
4. Na statku pasażerskim w miejscach dostępnych dla pasażerów powinny być wywieszone aktualne przepisy porządkowe.
5. Zabrania się statkom i łodziom przewozowym z pasażerami na pokładzie pobierania i wydawania materiałów pędnych oraz innych materiałów niebezpiecznych.
6. Obsługa przystani obowiązana jest zapewnić bezpieczeństwo i pierwszą pomoc osobom korzystającym z przystani.
7. Statki przewożące pasażerów nie mogą holować ani pchać innych statków.

§ 8

Przewozy międzybrzegowe

1. Odcinki drogi wodnej, jeziora lub zbiornika wodnego gdzie odbywa się przewóz międzybrzegowy promem lub łodzią przewozową, musi być oznakowany następującymi znakami żeglugowymi: E.4a, E.4b, B.6, B.7, B.8 zgodnie z przepisami żeglugowymi na śródlądowych drogach wodnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 212, poz. 2072), oraz po przeciwległych stronach drogi wodnej, na której odbywa się przewóz międzybrzegowy musi znajdować się:
 - 1) tablica informacyjna, która zawiera regulamin przewozy promowej, czas pracy, telefony do: Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku, Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej – właściwego terytorialnie oraz do armatora promu,
 - 2) znak drogowy ustawiony po obu stronach drogi dojazdowej, określający wielkość tonażową promu,
 - 3) szlabany drogowe po obu stronach rzeki odgradzające miejsce postoju od wjazdu na prom.
2. W czasie wjazdu i zjazdu pojazdów mechanicznych, pojazdów zaprzęgowych, wchodzeniu i opuszczaniu promu przez pieszych oraz wprowadzaniu i wyprowadzaniu zwierząt prom musi być przycumowany dwoma łańcuchami cumowniczymi do urządzeń cumowniczych na brzegu (polery cumownicze powinny znajdować się po obu stronach rzeki).
3. Rozpoczęcie jazdy przewoźnik powinien zasygnalizować serią uderzeń w dzwon lub gong.
4. Pojazdy mechaniczne i zaprzęgowe znajdujące się na promie, powinny mieć koła zablokowane.
5. W czasie ruchu promu, klapy zjazdowe po obu stronach statku powinny być uniesione do góry i zabezpieczone.
6. W czasie przejścia promu z jednego brzegu na drugi szlabany znajdujące się po obu stronach drogi dojazdowej do promu, muszą być opuszczone.
7. Każdorazowo po zakończeniu przewozu, lina główna promu powinna być opuszczona, a prom przycumowany do brzegu, klapa wjazdowa od strony wody powinna być uniesiona do góry i zabezpieczona.
8. Wjazd lub wejście na prom może odbywać się tylko za zgodą kierownika promu.

§ 9

Uprawianie żeglugi przez statki używane do uprawiania sportu lub rekreacji

1. Za statki używane do uprawiania sportu lub rekreacji uważa się łodzie motorowe, łodzie żaglowe, łodzie wiosłowe, kajaki, pontony, rowery wodne, deski z żaglem i skutery wodne.
2. Żegluga dozwolona jest:
 - 1) w porze dziennej od wschodu do zachodu słońca,
 - 2) na wodach wolnych od lodu,
 - 3) przy sile wiatru do 5,4 m/sek. (6° w skali Beuforta),
 - 4) przy dobrej widzialności.
3. Uprawianie żeglugi na skuterach wodnych nie może stwarzać niebezpieczeństwa użytkownikom dróg wodnych oraz nie może zagrażać bezpieczeństwu osób kąpiących się.
4. Nabrzeża, przystanie, pomosty powinny być wyposażone w:
 - 1) dostateczną ilość polerów cumowniczych umożliwiających łatwe cumowanie,
 - 2) odbojnice zabezpieczające statki i nabrzeże przystani przed uszkodzeniem w czasie wykonywania manewrów cumowniczych,
 - 3) sprzęt ratunkowy w postaci bosaków ratowniczych i kół ratunkowych z linką dł. 25 m śr. 8–10 mm. Sprzęt ten powinien być rozmieszczony w odstępach nie większych niż 30 m w sposób umożliwiający natychmiastowe jego użycie, sprawny technicznie, a w porze nocnej odpowiednio oświetlony,
 - 4) drabinkę umożliwiającą wyjście i zejście z wody.
5. Właściciele, nabrzeży, przystani, pomostów zobowiązani są do utrzymania w należyтым stanie urządzeń cumownicze, odbojowe, drabinki pomostowe oraz porządku na nabrzeżu, przystani i pomostach.

§ 10

Uprawianie rybactwa

1. Na ustawianie rybackich sieciowych narzędzi połowowych na szlaku żeglownym lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie, wymagane jest wydanie zezwolenia właściwego terytorialnie Starosty, w uzgodnieniu z właściwą administracją drogi wodnej oraz dyrektorem Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku.
2. Postoje statków rybackich uprawnionych do rybactwa i ustawienie rybackich narzędzi połowowych do łowienia ryb, nie mogą stwarzać zagrożenia, przeszkody w uprawianiu żeglugi przez użytkowników drogi wodnej.
3. Statki rybackie zajęte połowem i narzędzia połowowe do łowienia ryb wystawione na śródlądowych drogach żeglownych powinny być w dzień i w nocy oznakowane zgodnie z obowiązującymi przepisami żeglugowymi na śródlądowych drogach wodnych, a w szczególności:
 - 1) posiadać tablicę dzienną znaku żeglugowego A.10,
 - 2) tyki zestawu sieciowego powinny wystawać, co najmniej 1 m ponad zwierciadło najwyższej wody żeglownej (WWŻ),

3) na skrajnych tykach znajdujących się najbliżej szlaku żeglugowego powinno znajdować się w nocy białe zwykle światło widoczne dookoła widnokręgu, w dzień żółte pławy lub żółte flagi oraz tablica zawierająca numer identyfikacyjny właściciela sprzętu połowowego.

4. Przy dłuższych zestawach sieciowych, również tyki pośrednie powinny być pokryte żółtą odblaskową farbą lub folią, przy czym odległość pomiędzy oznakowanymi w ten sposób tykami pośrednimi nie powinna być większa niż 50 m.
5. Sieci rybackie przegradzające w nocy szlak żeglowny, powinny być oznakowane i nadzorowane przez rybaka, który jest zobowiązany do przepuszczenia statków będących w akcji ratowniczej, interwencyjnej lub kontrolnej, oraz statków, które uległy awarii i podążają do miejsca usunięcia jej.

§ 11

Transport materiałów niebezpiecznych

1. Statki przewożące materiały niebezpieczne mogą zatrzymywać się tylko w miejscach specjalnie do tego wyznaczonych i oznakowanych.
2. W przypadku konieczności zatrzymania statku w innym miejscu, należy przestrzegać, aby odległość statku nie była mniejsza niż 300 m w przypadku: mostów, zakładów przemysłowych i innych zabudowań.
3. Przestrzegać, aby miejsce postoju statku znajdowało się w odległości nie mniejszej niż 500 m od zwarłych zabudowań.
4. W czasie podróży i na postoju statek przewożący materiały niebezpieczne powinien być oznakowany zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 212, poz. 2072).

§ 12

Przejście statków przez śluzy

1. Statki uczestniczące w akcji ratowniczej lub interwencyjnej, korzystają z pierwszeństwa przejścia przed wszystkimi innymi statkami mogą żądać śluzowania bez innych statków.
2. Statki inspekcyjne i policji mają pierwszeństwo śluzowania przed innymi statkami z zastrzeżeniem ust. 1.
3. Statek podchodzący do śluzy lub pochylni, powinien mieć wyłączone urządzenia nagłaśniające, kierownik statku może korzystać z rozgłośni manewrowej.
4. W czasie podchodzenia do śluzy, pochylni, wejścia i wyjścia ze śluzy, pochylni cała załoga powinna znajdować się na wyznaczonych stanowiskach manewrowych.
5. Zabrania się cumowania jednostek do dałb i prowadnic kierunkowych do śluzy.
6. Śluzowanie odbywa się w godzinach ustalonych przez administrację drogi wodnej, ogłoszonych komunikatem o otwarciu żeglugi.

§ 13

Łączność radiotelefoniczna

Statki z napędem mechanicznym, pogłębiarki, śluzy, pochylnie i inspektoraty nadzoru wodnego powinny po-

siadać sprawne radiotelefony dla łączności radiotelefonicznej.

- 1) Kanał 08 (częstotliwość 156,400 MHz) przeznaczony do łączności w relacji statek – statek dla celów bezpiecznej nawigacji pomiędzy statkami w ruchu i na postoju.
- 2) Kanał 09 (częstotliwość 156,450 MHz) przeznaczony do łączności w relacji statek – łódź dla celów przekazywania informacji nawigacyjnych przez administrację drogi wodnej oraz nadzoru ruchu i postoju jednostek.

§ 14

Obowiązek posiadania przepisów żeglugowych

Obowiązek posiadania przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych oraz przepisów prawa miejscowego dla danej drogi wodnej dotyczy wszystkich statków z wyjątkiem statków:

- 1) bez załogi,
- 2) scalonych materiałów pływających,
- 3) statków przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji bez napędu lub o napędzie mechanicznym o mocy silników mniejszej niż 75 kW.

§ 15

Zimowy postój statków

1. Na okres zimowego postoju, statki i inne jednostki pływające powinny być zgromadzone w portach, bazach lub innych miejscach do tego przystosowanych.
2. Statki albo inne jednostki pływające mogą być zgrupowane na postój zimowy poza portami lub bazami remontowymi, po uzgodnieniu z administracją drogi wodnej i dyrektorem Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku.
3. Statki zgrupowane na zimowy postój powinny znajdować się pod nadzorem osoby zdolnej niezwłocznie podjąć konieczne działania.
4. Osobą odpowiedzialną za bezpieczeństwo na postoju zimowym jest kierownik zimowiska, wyznaczony imiennie przez armatora statków.

§ 16

Postępowanie w sytuacjach szczególnych

1. Osoba odpowiedzialna za statek w celu uniknięcia bezpośrednio grożącego niebezpieczeństwa powinna przedsięwziąć wszelkie środki podyktowane sytuacją, łącznie z odstąpieniem od przestrzegania niniejszych przepisów.
2. W uzasadnionych sytuacjach na wniosek osoby zainteresowanej dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku w porozumieniu z administracją drogi wodnej może wydać zgodę na odstąpienie od stosowania powyższych przepisów.

§ 17

Przepisy końcowe

1. W sprawach nieuregulowanych niniejszym zarządzeniem stosuje się przepisy ustawy o żegludze śródlądowej i przepisy żeglugowe na śródlądowych drogach wodnych, a także w zakresie korzystania z

wód śródlądowych mają zastosowanie przepisy: ustawy prawo wodne, ustawy prawo ochrony środowiska, ustawy o ochronie przyrody, ustawy o rybactwie śródlądowym, ustawy o wykonywaniu prac podwodnych, ustawy o kulturze fizycznej oraz akty wykonawcze na ich podstawie wydane.

2. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w dzienniku urzędowym województwa pomorskiego, województwa warmińsko-mazurskiego i województwa kujawsko-pomorskiego.
3. Traci moc Zarządzenie Kierownika Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku z dnia 15 kwietnia 1976 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz. Urz. Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku Nr 12, poz. 54).

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹

Dyrektor
Urzędu Żeglugi Śródlądowej
w Gdańsku
Marian Kidaj

¹ Niniejsze zarządzenie było poprzedzone zarządzeniem Kierownika Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku z dnia 15 kwietnia 1976 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz. Urz. Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku Nr 12, poz. 54), które utraciło moc z dniem 25 kwietnia 2002 r. na podstawie art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz.U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43 i Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 199, poz. 1672, z 2003 r. Nr 211, poz. 2049, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895, Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 85, poz. 726, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, tekst jednolity Dz.U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857).